

[Duborg.]

tisme, som er hæftet til alt, hvad der er gammelt. Den Bane, vi dér er inde paa, er jo en direkte Videreførelse af den liberale Politik, der har været ført her i Danmark i flere Menneskealdre, og det ærede Medlem Hr. Holstein og det konservative Folkeparti, som nu saa stærkt taler for Selveje og imod Ekspropriation — men særlig for Selveje —, maa jo ogsaa vide, at dette er rent Venstre-tanker, og at det ikke er os, der er gaaet over til de Konservative, men det er de Konservative, der i dette Spørgsmaal som i mange andre Spørgsmaal, efterhaanden som de fornægter det gamle Navn, ogsaa fornægter den gamle Politik og for at begynde paa en ny Politik søger at tage, saa stærkt som Vælgerbefolkningen kræver det, de liberale Ideer ind i den konservative Politik.

Og saa finder man det mere hensigtsmæssigt at kalde disse liberale Ideer for konservativ Politik. Det er en Metode, der benyttes i udstrakt Grad af det konservative Folkeparti. Men det forbavser mig noget, at det ærede Medlem Hr. Holstein gaar med i den Form for Politik. Jeg mener, det ligger for lavt — det siger jeg til hans Ros — for det politiske Niveau, som han ellers staar paa.

Det ærede Medlem er jo dog ikke bange for at vedstaa sine virkelige Meninger om Samfundsspørgsmaal, og de er jo aldeles ikke liberale, de er konservative i dette Ords gamle Betydning. De er for saa vidt i mange Henseender nærmere Socialismen end Liberalismen, og det ærede Medlem har jo ogsaa ved mange Lejligheder fremhævet, at der var væsentlige Overensstemmelser mellem disse to Opfattelser i Erhvervsspørgsmaal. Det Spørgsmaal, der her foreligger, kna jo ogsaa siges at være et Erhvervsspørgsmaal.

Imidlertid er det jo et Spil med Ord, om det er Konservatisme eller Liberalisme. Sandheden er den, at det Formaal, Venstre har, er at skabe Baner for en Udstykningspolitik i rent liberal Retning, og jeg tror, man har Ret til at sige, at dette ogsaa er lykkedes, der er i Venstres Udstykningspolitik lagt en Linie, der gaar i rent liberal Retning.

Det er ikke virkelig liberal Politik at forbyde de Mennesker, som ønsker det, at

faa Fæste i Stedet for Selveje. Det er netop fuldkommen god liberal Politik at sige, som vi gør: De maa have Frihed til at vælge den Form at arbejde under, hvis de foretrækker den. Efter vort Skøn er det en ringe Form, baade for Ejeren og i særlig Grad for Samfundet i dets Helhed. Det vil efter vor Mening være en Svækkelse af hele den danske økonomiske Bærevne, hvis den Brugsform bliver fremherskende i det danske Landbrug. Det er overflødigt at komme nærmere ind paa, hvorfor det er dette; det har flere af mit Partis Ordførere udtalt sig om med stor Tydelighed.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa, at det konservative Folkeparti nu lægger, kan man sige, en Hovedvægt i deres nye Jordpolitik paa, at det netop er Opgaven at bremse Udstykningen, og man siger, at Venstre, og selvfølgelig i samme Grad Socialdemokratiet, forcerer Udstykningen frem.

Der er nu dertil at bemærke, at det er en meget overfladisk Betragtning. Om Udstykningen forceres frem, afhænger kun i meget ringe Grad af de Beløb, der stilles til Raadighed, det afhænger i afgørende Grad af de Betingelser, der stilles til Overtagelse af et Brug. Ansøgerne ude over Landet sidder ikke og overvejer, hvor mange Penge Staten har at raade over, men de undersøger, paa hvilke Betingelser de hver for sig har Mulighed for at faa et Brug ved Hjælp af Staten.

Hvis man vil tale om at forcere Udstykningen frem, maa det derfor ene afgøres ud fra, hvilken Form der efter de forskellige Forslag byder de mest tillokke Betingelser, om man vil: de økonomisk gunstigste Betingelser, idet dette vil være det afgørende for, om man med Rette kan kalde det ene Forslag forcerende i Modsætning til det andet, og jeg tror, at enhver, der vil undersøge disse 3 Forslag, maa erkende, at det er det konservative Folkeparti, der har gjort Overbud her. De er gaaet langt ned med Renten, kort sagt, enhver, der vil foretage en almindelig Bedømmelse af de samlede Vilkaar, disse Mennesker faar Bruget under, maa komme til det Resultat, at de i Virkeligheden bliver mest begunstigede netop ved de Konservatives Forslag.